

Sygnatura akt: II S 257/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Lucyna Rajchel (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Krzysztof Wąsik

SO Jarosław Tyrpa

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi B. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, sygnatura akt: I Co 1607/03/K

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie.

postanawia

1. stwierdzić, że w postępowaniu z wniosku wierzyciela B. B. przeciwko dłużnikowi L. M. (1) o egzekucję z nieruchomości, toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, sygn. akt I Co 1607/03/K doszło do przewlekłości postępowania,
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) na rzecz skarżącego B. B.,
3. polecić Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie zwrot na rzecz skarżącego B. B. kwoty 100 zł (sto złotych) tytułem uiszczonej opłaty od skargi,
4. oddalić skargę w pozostałej części.

SO Krzysztof Wąsik SSO Lucyna Rajchel SSO Jarosław Tyrpa

UZASADNIENIE

B. B. wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o sygn. I Co 1607/03/K nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, domagając się także zasądzenia z tego tytułu sumy pieniężnej w wysokości 20.000 złotych oraz zwrotu kosztów postępowania wywołanych skargą.

W uzasadnieniu podał, że w przedmiotowym postępowaniu postanowieniem z dn. 20 września 2012 r. został sporządzony przez Sąd Rejonowy plan podziału sumy egzekucyjnej. Z treścią w/w postanowienia nie zgodził się wierzyciel - B. B., który pismem swego pełnomocnika z dn. 23 października 2012 r. zgłosił w stosunku do planu podziału sumy egzekucyjnej zarzuty. Powyższe pismo, wskutek złożenia poprzedniej skargi na przewlekłość (II S 91/14) zostało rozpoznane, jednakże wydane postanowienie w tym przedmiocie było błędnie skonstruowane,

albowskiem nie zawierało podpisów, a zatem nie istniało. Wskutek powyższego złożone zażalenie na to postanowienie zostało odrzucone. Wskutek składanych w toku sprawy ponagleń Sąd Rejonowy dnia 29.10.2014 r. wydał nowe postanowienie w tym przedmiocie, tożsame w treści do poprzedniego, jednakże już właściwie podpisane. Wskutek złożonych zażaleń Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 15.7.2015 r. (sygn. akt II Cz 1601/15, 1602/15) przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, wskazując, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty spraw. Okres rozpoznania zażalenia na postanowienie z dnia 29.10.2014 r. wyniósł ponad 8 miesięcy. Co więcej postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia planu podziału posiada tożsame w treści uzasadnienie co postanowienie z dnia 20.09.2012 r. [o sporządzeniu planu podziału], zawiera nawet te same oczywiste omyłki pisarskie, nie uwzględnia żadnych zarzutów składanych przez strony. Pomijając wynikające z tego faktu oczywiste konsekwencje związane z brakiem istnienia ostatecznej wersji planu podziału, brak rozpoznania zarzutów skutkuje także powstaniem szkody po stronie wierzyciela B. B. wskutek niewypłacenia z depozytu sądowego kwot odsetek od sumy 498.853,65 zł. W dniu 29.10.2014 r. Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego rewidenta, jednakże pomimo faktu, iż ten zwrócił akta wraz z opinią dnia 26.02.2015 r., ta do dnia wniesienia przedmiotowej skargi, opinia nie została doręczona stronom, co w istocie tamuje zatwierdzenie sprawozdania zarządcy za okres 2011-2013r. Nadto zdaniem skarżącego wskutek niepodpisania postanowienia (z dnia 28.4.2014r) o oddaleniu skargi dłużniczki na czynność komornika z dnia 2.10.2013 r. dotyczącą oddalenia jej wniosku o umorzenie postępowania, zażalenie zostało odrzucone (dn. 30.07.2014 r., sygn.. akt II Cz 2114/14), co implikowało konieczność rozpoznania tego zażalenia ponownie (postanowienie z dnia 8.12.2014 r.) i ponowne skierowanie sprawy do Sądu Okręgowego, które ostatecznie ją rozstrzygnęło dnia 15.7.2015 r. (sygn. akt II Cz 1601/15, 1602/15), co przez okres prawie dwóch lat tworzyło w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym stan niepewności.

Pismem z dnia 2 listopada 2015 roku skarżący rozszerzył wniesioną przez siebie skargę wskazując, że przedmiotowy środek zaskarżenia złożony w Sądzie Rejonowym w dniu 18 sierpnia 2015 roku zalegała w sądzie dwa miesiące bez nadania jej dalszego biegu, bowiem do Sądu Okręgowego skierowana została dopiero w dniu 13 października 2015 roku po osobistej interwencji u przewodniczącego wydziału.

Udział w sprawie zgłosił Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, wnosząc o oddalenie skargi. Przedstawiając bieg czynności w sprawie wskazał, iż zdecydowana większość zarzutów skarżącego odnosi się do okresu, który był już przedmiotem badania Sądu Okręgowego w Krakowie w aspekcie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, a biorąc pod uwagę przebieg postępowania w ostatnim okresie, tj. po rozpoznaniu poprzedniej skargi na przewlekłość postępowania, zdaniem prezesa należy stwierdzić, że procedowanie w sprawie następowało bez nieuzasadnionej zwłoki.

Na podstawie analizy akt postępowania do sygn. I Co 1607/03/K Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie ustalono następującą sekwencję czynności procesowych:

Przedmiotowa sprawa toczy się w związku z nadzorem nad egzekucją z nieruchomości, prowadzoną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie R. P. w postępowaniu egzekucyjnym, toczącym się do sygn. akt III Km 1877/03 z wniosku B. B. przeciwko L. M. (1) o egzekucję z udziału w nieruchomości położonej przy ulicy (...).

W zarządzeniu z dnia 23 czerwca 2003 r. zobowiązano komornika do składania sprawozdań z czynności w okresach co trzy miesiące.

W dniu 18 sierpnia 2008 r. odbyła się pierwsza licytacja $\frac{3}{4}$ udziału w prawie własności nieruchomości przy. ul. (...). Najwyższą cenę zaoferował wierzyciel B. B.. Wobec stwierdzenia na rozprawie, iż dłużniczka złożyła skargę na czynność komornika, Sąd wstrzymał wydanie postanowienia o udzieleniu przybiccia do czasu prawomocnego rozpoznania skargi dłużniczki w sprawie I Co 1792/08/K.

Na wniosek wierzyciela B. B. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 16 października 2008 r., odjął zarząd przedmiotową nieruchomością dłużnikowi L. M. (1) i ustanowił zarządcą opisanej nieruchomości licencjonowanego zarządcę w osobie L. K..

Dłużniczka pismem z dnia 24 listopada 2008 r. wniosła o sporządzenie uzasadnienia tegoż postanowienia.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2008 r. Sąd odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 16 października 2008 r.

Powyższe postanowienie zaskarżyła dłużniczka zażaleniem z dnia 6 stycznia 2009 r.

Zarządzeniem z dnia 26 stycznia 2009 r. dłużniczka została wezwana do usunięcia braków zażalenia.

Następnie postanowieniem z dnia 16 marca 2009 r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 16 października 2008 r.

W dniu 1 kwietnia 2009 r. L. M. (1) złożyła zażalenie na powyższe postanowienie.

Zarządzeniem z dnia 27 maja 2009 r. wezwano dłużniczkę do usunięcia braku formalnego zażalenia na postanowienie z dnia 16 marca 2009 r. poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, a następnie zarządzeniem z dnia 23 czerwca 2009 r. wezwano skarżącą do usunięcia braku fiskalnego tego zażalenia poprzez uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 580 złotych.

Akta sprawy wraz z zażaleniami dłużniczki na postanowienia z dnia 25 listopada 2008 r. oraz z dnia 16 marca 2009 r. zostały przedstawione Sądowi Okręgowemu w Krakowie w dniu 8 września 2009 r.

Oba zażalenia zostały uwzględnione - postanowieniem z dnia 28 września 2009 r. Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił oba zaskarżone postanowienia i zwrócił akta Sądowi Rejonowemu z poleceniem sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 16 października 2008 r. oraz przedstawienia akt sprawy Sądowi Okręgowemu z zażaleniem dłużniczki wniesionym na to orzeczenie.

Akta zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu w dniu 18 października 2009 r., z zarządzeniem dotyczącym doręczenia odpisów postanowienia stronom postępowania.

W dniu 8 października 2010 r. wniesiona została przez wierzyciela B. B. skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w niniejszej sprawie, która została uwzględniona postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 marca 2010 r. stwierdzającym, że w postępowaniu z wniosku wierzyciela B. B. przeciwko dłużnikowi L. M. (1) o egzekucję z nieruchomości, toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, sygn. akt I Co 1607/03/K doszło do przewlekłości postępowania.

W dniu 29 marca 2010 r. została złożona skarga na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w sprawie egzekucyjnej I Co 1607/03/K przez ustanowionego zarządcę sądowego L. K., która to skarga została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt II S 26/10.

W dalszym toku czynności w sprawie sporządzone zostało uzasadnienie postanowienia z dnia 16 października 2008 r., a postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2010 r. Sąd Rejonowy polecił Komornikowi Sądowemu wprowadzenie zarządcy L. K. w zarząd nieruchomości podlegającej egzekucji.

W dniu 30 kwietnia 2010 r. zażalenie na powyższe postanowienie wniosła dłużniczka L. M. (1), uzupełniając w dniu 11 maja 2010 r. jego braki formalne. Pismem z dnia 8 maja 2010 r. zarządcą sądowy złożył sprawozdanie ze sprawowanego zarządu.

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy udzielił przybicia co do udziału w $\frac{3}{4}$ częściach we współwłasności nieruchomości będącej przedmiotem egzekucji.

W dniu 14 lipca 2010 r. dłużniczka wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 16 października 2008 r., a w dniu 28 lipca 2010 r. wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 2 lipca 2010 r.

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie odrzucił zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 16 października 2010 r. w przedmiocie wprowadzenia ustanowionego zarządcy sądowego w zarząd nieruchomością.

Postanowieniem z dnia 22 września 2010 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił zażalenie na postanowienie z dnia 16 października 2008 r. w przedmiocie odjęcia dłużnikowi zarządu nieruchomością podlegającą egzekucji.

W dniu 21 września 2010 r. dłużniczka wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 17 sierpnia 2010 r.

W piśmie z dnia 30 listopada 2010 r. wierzyciel wniósł o nadanie biegu zażaleniu dłużniczki na postanowienie z dnia 2 lipca 2010 r. w przedmiocie udzielenia przybicia.

Zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2010 r. Przewodniczący nakazał akta przedstawić Sądowi Okręgowemu w Krakowie w związku z zażaleniem dłużniczki na postanowienie z dnia 2 lipca 2010 r.

Pismem z dnia zarządca sądowy złożył sprawozdanie z zarządu za okres 1 stycznia 2010 r. do 30 listopada 2010 r.

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w Krakowie prostując oczywiste omyłki oddalił zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie z dnia 2 lipca 2010 r. w przedmiocie udzielenia przybicia udziału w sprawie własności nieruchomości położonej w K. składającej się z działki (...).

Pismem z dnia 3 marca 2011 r. wierzyciel poinformował, że w związku z wezwaniem Sądu z dnia 14 lutego 2011 r. wypełnił warunki licytacji poprzez wpłatę kwoty 444.000 zł.

Pismem złożonym w dniu 12 kwietnia 2011 r. zarządca sądowy uzupełnił sprawozdanie z zarządu za rok 2010 r.

Pismem z dnia 16 maja 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie R. P. zawiadomił Sąd Rejonowy, iż przeciwko dłużnikowi L. B. wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela W. B. (1), które zgodnie z wnioskiem zostało skierowane do nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...).

Zarządzeniem dnia 7 czerwca 2011 r. Przewodniczący polecił doręczyć odpis uzupełniającego sprawozdania zarządcy sądowego stronom wzywając do składania ewentualnych zastrzeżeń.

Pismem złożonym w dniu 26 czerwca 2011 r. zastrzeżenia do tego sprawozdania wniosła dłużniczka. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie przysądził $\frac{3}{4}$ udziału w prawie własności nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) objętej księgą wieczystą (...), B. B. za cenę 615.000 zł, która została zapłacona w całości.

W dniu 18 lipca 2011 r. wierzyciele B. B. i W. B. (2) wnieśli zażalenie na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r.

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie, uwzględniając wniosek dłużniczki, ustanowił dla dłużniczki pełnomocnika z urzędu, a zarządzeniem z tego dnia wezwano wierzycieli do uzupełnienia braków formalnych zażaleń na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r.

W dniu 2 sierpnia 2011 r. zażalenie na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. wniosła także dłużniczka L. M. (2).

Zarządzeniem ORA z dnia 9 sierpnia 2011 r. wyznaczono dla dłużniczki pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata A. C..

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 17 sierpnia 2010 r.

Pismem złożonym w dniu 29 sierpnia 2011 r. wierzycielka W. B. (1) uzupełniła braki formalne zażalenia na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r.

Pismem z dnia 27 kwietnia 2012 r. wierzyciel B. B. wniósł o przekazanie zażalenia dłużniczki na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. Sądowi II instancji do rozpoznania.

Oddalając postanowieniem z dnia 2 marca 2012 r. i z dnia 14 maja 2012 r. wnioski wierzycieli B. B. i W. B. (1) o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. , zarządzeniem z dnia 14 maja 2012 r. wezwano wierzycieli do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia.

Pismem wniesionym w dniu 17 maja 2012 r. wierzyciele cofnęli wniesione przez nich zażalenia na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. w przedmiocie przysądzenia własności.

Postanowieniem z dnia 20 września 2012 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie sporządził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 19 października 2012 r. wniósł wierzyciel B. B., a w dniu 24 października 2012 r. wniósł zarzuty do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Postanowieniem z dnia 30 października 2012 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa –Krowodrzy w Krakowie odrzucił zażalenie B. B. na postanowienie z dnia 20 września 2012 r.

W dniu 29 października 2012 r. zarzuty do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji wniosła dłużniczka L. M. (2).

Zarządzeniem z dnia 5 października 2012 r. Przewodniczący polecił doręczyć Komornikowi odpisy zarzutów do planu podziału.

Pismem wniesionym w dniu 12 lutego 2013 r. Komornik ustosunkował się do wniesionych zarzutów do planu podziału.

Postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie uchylił zarząd na nieruchomości ustanowiony postanowieniem z dnia 16 października 2008 r. oraz zobowiązał zarządcę sądowego L. K. do złożenia końcowego sprawozdania z zarządu do dnia 30 kwietnia 2013 r.

Zarządzeniem z dnia 6 marca 2013 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 22 kwietnia 2013 r., na której Sąd postanowił przekazać sprawę na posiedzenie niejawne.

W dniu 29 kwietnia 2013 r. zarządca sądowy złożył sprawozdanie końcowe z zarządu.

Zarządzeniem z dnia 20 maja 2013 r. Przewodniczący nakazał odpisy sprawozdań zarządcy doręczyć pełnomocnikom stron oraz Komornikowi oraz zwrócił się do Komornika o dokonanie korekty planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Pismem wniesionym w dniu 4 października 2013 r. Komornik Sądowy ustosunkował się do wniesionych przez strony zarzutów do planu sumy uzyskanej z egzekucji.

Pismem z dnia 24 czerwca 2013 r. zastrzeżenia do końcowego sprawozdania z zarządu złożyła dłużniczka.

Przewodniczący nakazał odpis pisma pełnomocnika dłużniczki z dnia 24 czerwca 2013 r. doręczyć zarządcy i wezwać do uzupełnienia sprawozdania zgodnie z zarzutami zawartymi w tym piśmie.

W dniu 17 października 2013 r. zarządca uzupełnił złożone sprawozdanie z zarządu dołączając kserokopie dokumentów dotyczących przychodów, kosztów, rozliczeń finansowych oraz wyciągów bankowych za okres sprawowania zarządu sądowego.

Pismem złożonym w dniu 13 listopada 2013 r. dłużniczka wniosła o niezatwierdzenie sprawozdania zarządcy, a wierzyciele złożyli zarzuty do sprawozdania zarządcy.

Zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 23 czerwca 2014 r. celem rozpoznania wniosku o zatwierdzenie sprawozdania.

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zatwierdził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z dnia 20 września 2012 r.

W dniu 19 maja 2014 r. zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel B. B., a w dniu 27 maja 2014 r. zażalenie na to postanowienie wniosła dłużniczka.

Z uwagi na chorobę sędziego termin rozprawy wyznaczony na dzień 23 czerwca 2014 r. został zmieniony na dzień 2 lipca 2014 r., na którym rozprawa została odroczona do dnia 10 września 2014 r. celem wezwania zarządcy na rozprawę w celu ustosunkowania się do zarzutów do sprawozdania z zarządu.

Pismem złożonym w dniu 8 stycznia 2014 r. wierzyciel B. B. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 30 czerwca 2014 r. w zakresie w jakim uprawnia nabywcę B. B. do wprowadzenia go w posiadanie nieruchomości przeciwko L. M. (2).

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie nadał klauzulę wykonalności postanowieniu tego Sądu z dnia 30 czerwca 2014 r. zgodnie z żądaniem wniosku.

W dniu 21 lipca 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek dłużniczki L. M. (1) o sporządzenie uzasadnienia powyższego postanowienia z dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie sporządził uzasadnienie postanowienia z dnia 2 lipca 2014 r. i zarządzeniem z dnia 21 lipca 2014 r. polecił doręczyć dłużniczce odpis tego postanowienia z uzasadnieniem.

W dniu 24 lipca 2014 r. wpłynęło pismo wierzycieli modyfikujące wniosek zawarty w punkcie f zażalenia z dnia 16 maja 2014 r.

W dniu 6 sierpnia 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo wyjaśniające L. K..

W dniu 11 sierpnia 2014 r. wpłynęło do Sądu Rejonowego zażalenie dłużniczki L. M. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 2 lipca 2014 r.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2014 r. dłużniczka L. M. (1) wniosła o wydanie jej kserokopii dokumentów z akt sprawy.

Zarządzeniem z dnia 20 sierpnia 2014 r. polecono doręczenie odpisu zażalenia dłużniczki pełnomocnikowi wierzyciela oraz akta przedstawiono sędziemu referentowi w związku z terminem rozprawy wyznaczonym na dzień 10 września 2014 r. z poleceniem zwrotu akt do postępowania międzyinstancyjnego związanego z zażaleniami od postanowienia z dnia 28 kwietnia 2014 r. i zażaleniem od postanowienia z dnia 2 lipca 2014 r.

Na rozprawie w dniu 10 września 2014 r. doręczono pełnomocnikom stron pismo administratora nieruchomości, a w związku z jego obszernością Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie udzielił pełnomocnikom stron

dwutygodniowego terminu do szczegółowego zapoznania się i ewentualnego odniesienia się do pisma oraz wezwał zarządcę na termin rozprawy wyznaczonej na dzień 29 października 2014 r.

W dniu 19 września 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo pełnomocnika dłużniczki stanowiące odpowiedź na pismo zarządcy, a w dniu 24 września 2014 r. wpłynęło pismo pełnomocnika wierzycieli w tym przedmiocie.

Zarządzeniem z dnia 22 września 2014 r. akta przedłożono Sądowi Okręgowemu w Krakowie do postępowania zażaleniowego.

W dniu 29 września 2014 r. wpłynęła odpowiedź wierzycieli na zażalenie dłużniczki od postanowienia z dnia 2 lipca 2014 r.

Postanowieniem z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt II Cz 2628/14 Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenia wierzycieli i dłużniczki od nieistniejącego postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 28 kwietnia 2014 r., z powodu niepodpisania sentencji tego postanowienia. W tym samym dniu Sąd Okręgowy w Krakowie wydał postanowienie do sygn. akt II Cz 2629/14, którym oddalił zażalenie dłużniczki L. M. (1) od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 2 lipca 2014 r.

W dniu 27 października 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek dłużniczki o przyspieszenie rozpoznania sprawy.

Na rozprawie w dniu 29 października 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie przesłuchał zarządcę nieruchomości L. K.. Pełnomocnik dłużniczki wniósł wówczas o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rewidenta celem weryfikacji poprawności prowadzenia ksiąg rachunkowych nieruchomości i dokonywania rozliczeń finansowych. Sąd Rejonowy dopuścił ten dowód i w tym celu przekazał sprawę na posiedzenie niejawne.

Postanowieniem z dnia 29 października 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie wydał ponowne postanowienie o zatwierdzeniu planu podziału sumy egzekucyjnej z dnia 20 września 2012 r.

W dniu 30 października 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo pełnomocnika wierzycieli zawierające wniosek o niezwłoczne wydanie „nowego” postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia planu podziału sumy egzekucyjnej. W tym samym dniu wpłynął wniosek wierzycieli o stwierdzenie prawomocności postanowienia z dnia 2 lipca 2014 r. i nadanie mu klauzuli wykonalności w zakresie punktu II.

W dniu 3 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zwrócił się z odezwą do biegłej sadowej M. B. (1).

W tym samym dniu akta zostały udzielone Sądowi Okręgowemu w Krakowie do sprawy I C 1491/13.

W dniu 13 listopada 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło zażalenie dłużniczki L. M. (1) od postanowienia z dnia 29 października 2014 r. wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania.

W dniu 14 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy dokonał ponaglenia Sądu Okręgowego w Krakowie o zwrot akt sprawy. Ponownego ponaglenia dokonano 28 listopada 2014 r.

W dniu 18 listopada 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło zażalenie wierzyciela B. B. od postanowienia z dnia 29 października 2014 r.

W dniu 2 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zwrócił akta sprawy Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek dłużniczki z dnia 13 listopada 2014 r. o zawieszenie postępowania. Zarazem polecono, aby po dokonaniu ekspedycji odpisów postanowienia i odpisów zażaleń, akta przedstawić biegłej sądowej M. B. (1) w związku z odezwą.

W dniu 29 grudnia 2014 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło zażalenie dłużniczki L. M. (1) na postanowienie z dnia 8 grudnia 2014 r.

W tym samym dniu wpłynęło pismo pełnomocnika wierzyciela B. B. zawierające uzupełnienie zażalenia od postanowienia z dnia 29 października 2014 r.

Zarządzeniem z dnia 12 stycznia wezwano pełnomocnika dłużniczki do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez przedłożenie jego odpisu. W dniu 22 stycznia 2015 r. dokonano ekspedycji tego wezwania.

W dniu 3 lutego 2015 r. pełnomocnik dłużniczki przedłożył brakujący odpis zażalenia wraz z załącznikiem.

W dniu 3 lutego 2015 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo pełnomocnika wierzyciela B. B. zawierające uzupełnienie zażalenia od postanowienia z dnia 29 października 2014 r.

W dniu 26 lutego 2015 r. biegła M. B. (1) zwróciła Sądowi Rejonowemu akta sprawy. Biegła zwróciła się również z wnioskiem o uściślenie zakresu opinii poprzez określenie jaki okres czasu ma zostać poddany analizie i wskazanie, do którego zarządcy biegła ma się zwrócić o przekazanie dokumentów księgowych.

Zarządzeniem z dnia 26 marca 2015 r. polecono doręczyć pełnomocnikowi dłużniczki kopię pisma biegłej i wezwać go do sprecyzowania zakresu czasowego wniosku dowodowego poprzez wskazania, za jaki okres czasu domaga się objęcia ksiąg rachunkowych i dokumentacji księgowej oraz dokonywanych przez zarządcę rozliczeń.

W dniu 14 kwietnia 2015 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo pełnomocnika dłużniczki, w którym wskazała ona, że zakres czasowy wniosku dowodowego z opinii biegłego obejmuje okres od stycznia 2009 r. do marca 2013 r.

Zarządzeniem z dnia 22 maja 2015 r. polecono doręczyć odpis zażalenia dłużniczki na postanowienie z dnia 8 grudnia 2014 r. pełnomocnikowi wierzyciela.

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie do sygn. akt I Co 1607/03/K; przyznał na rzecz L. M. (1) od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie kwotę 10.000 złotych; polecił Sądowi Rejonowemu rozpoznanie wniosku dłużniczki z dnia 17 grudnia 2010 roku (k. 549) w terminie 7 dni; oddalił skargę w pozostałym zakresie; oraz polecił Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zwrot na rzecz skarżącej L. M. (1) kwoty 100 złotych uiszczonej tytułem opłaty sądowej od skargi.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku dłużniczki z dnia 18 sierpnia 2010 r o unieważnienie licytacji z dnia 18 sierpnia 2008 r.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił postanowienie z dnia 29 października 2014 roku i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie do ponownego rozpoznania (pkt 1); oddalił zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 8 grudnia 2014 roku (pkt 2); zasądził od dłużniczki L. M. (1) na rzecz wierzycieli B. B. i W. B. (1) solidarnie kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego związanego z wniesieniem zażalenia na postanowienie z dnia 8 grudnia 2014 roku (punkt 3).

Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 roku wierzyciel wniósł o cofnięcie udzielonego dłużniczce zwolnienia od kosztów sądowych oraz o cofnięcie ustanowionego w sprawie pełnomocnika z urzędu.

W dniu 28 sierpnia 2015 roku wierzyciel wniósł skargę na czynność komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie M. B. (2), prowadzącego postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą akt: Km 2107/15, polegającą na wezwaniu do dobrowolnego wykonania wyroku w egzekucji świadczeń niepieniężnych.

Pismem z dnia 18 sierpnia 2015 roku, ponagłym w dniu 27 sierpnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakwie zwrócił się do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie M. B. (2) o nadesłanie akt sprawy o sygnaturach: III KM 1877/03; III KM 1877a/03 i III KM 795/11.

W okresie od 20 lipca do 31 sierpnia 2015 roku sędzia referent przebywał na urlopie wypoczynkowym.

Postanowieniem z dnia 19 września 2015 roku Sąd Rejonowy zmienił plan podziału sumy egzekucyjnej z dnia 20 września 2012 r. w sposób opisany w sentencji wyrzeczenia.

Zarządzeniem z dnia 13 października wyłączono wniesiona skargę na przewlekłość postępowania, wyłączono zalegającą w aktach skargę dłużniczki na czynność komornika, udzielono akta Sądowi Okręgowemu do sygnatury II Cz 1479/15.

W dniu 9 października 2015 roku wierzyciel B. B. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2015 roku.

W dniu 12 października 2015 roku wierzyciel wniósł wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2015 roku.

W dniu 13 października 2015 roku dłużnik L. M. (1) wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 30 października 2015 roku Sąd Rejonowy uzupełnił postanowienie wydane w dniu 19 września 2015 roku.

Zarządzeniem z dnia 30 października 2015 roku polecono doręczenie odpisu postanowienia wydanego tego samego dnia, polecono doręczyć pełnomocnikowi dłużniczki odpis pisma wierzyciela w którym domagał się cofnięcia zwolnienia od kosztów sądowych wraz z wezwaniem do pisemnego ustosunkowania się, polecono ponaglenie biegłego o podjęcie akt w terminie 1 tygodnia pod rygorem grzywny, a także wezwano biegłą do złożenia pisemnego oświadczenia z podaniem przyczyny niepodjęcia akt i niewykonania opinii w sprawie pomimo doręczenia odezwy w dniu 30 kwietnia 2015 roku.

Zarządzeniem z dnia 18 listopada 2015 roku akta zostały przedstawione Sądowi Okręgowemu w związku z zażaleniem wierzyciela i dłużniczki na postanowienie z dnia 19 września 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakowie rozpoznał zażalenie wierzyciela i dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2015 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga jest częściowo uzasadniona.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843) określiła w art. 2 ust. 1 pojęcie przewlekłości postępowania stanowiąc, że przewlekłość zachodzi wówczas, gdy postępowanie w danej sprawie trwa dłużej niż to jest to konieczne do wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenia dla strony, która wniosła skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie

się stron. Normatywna treść powołanego przepisu wskazuje zatem, że przewlekłość postępowania ma miejsce, gdy trwa ono ponad konieczność niezbędną do wyjaśnienia istotnych dla końcowego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, leżących w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. „Przez przewlekłość postępowania rozumie się w praktyce brak czynności zmierzających do rozstrzygnięcia, zachodzący dłużej niż jest to konieczne do rozważenia sprawy bądź zgromadzenia dowodów. Chodzi o to, by czynności zmierzające do wydania orzeczenia kończącego zabierały odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki (...). Przewlekłość postępowania zachodzi wtedy tylko, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 listopada 2010 roku, II S 28/10, KZS 2010/11/50). Zwłoka stanowi kwalifikowane, tj. zawinione opóźnienie, stąd nie każde więc przedłużenie czynności postępowania stanowi naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

Przechodząc do meritum wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 14 lipca 2014 r., sygn. akt II S 91/14 Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził przewlekłość postępowania do sygn. akt I Co 1607/03/K Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, po rozpoznaniu skargi wierzyciela B. B.. Postanowienie to jest prawomocne i wiąże Sąd Okręgowy w sprawie niniejszej, na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wydając powyższe postanowienie Sąd Okręgowy stwierdził, iż przewlekłość postępowania rozumiana jako nadmierna zwłoka, nieuzasadniona żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w podejmowaniu czynności przez sąd występowała w kilku aspektach. Po pierwsze dotyczyła ona podejmowanych przez Sąd Rejonowy czynności związanych z wniesionym przez dłużniczkę zażaleniem na postanowienie dnia 2 lipca 2010 r. Zażalenie na powyższe postanowienie wniesione zostało przez dłużniczkę w dniu 28 lipca 2010 r., a jego odpis Przewodniczący polecił doręczyć pełnomocnikowi wierzyciela zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2010 r., a w dniu 8 września 2010 r. złożone została przez wierzyciela odpowiedź na to zażalenie, które dłużniczka uzupełniła pismem z dnia 3 września 2010 r. Pomimo to jednak powyższe zażalenie nie zostało przedłożone do rozpoznania Sądowi II instancji. Brak czynności zmierzających do przedstawienia powyższego zażalenia Sądowi II instancji do rozpoznania stanowiło przyczynę złożenia przez wierzyciela w dniu 26 października 2010 r. pisma, w którym wnosił o podjęcie przez sąd czynności zmierzających do rozpoznania przedmiotowego zażalenia. Dopiero jednak zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2010 r. Przewodniczący polecił przedstawić akta Sądowi Okręgowemu w Krakowie celem rozpoznania złożonego przez dłużniczkę zażalenia na postanowienie z dnia 2 lipca 2010 r. w przedmiocie udzielenia przybicia. W powyższym zakresie miała w ocenie tut. Sądu niewątpliwie miejsce zwłoka w postępowaniu obejmująca okres pięciu miesięcy. Nieusprawiedliwiona opieszałość Sądu Rejonowego dotyczyła również czynności podejmowanych w związku z wniesionym przez dłużniczkę zażaleniem na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r., w którym Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie przysądził $\frac{3}{4}$ udziału w prawie własności nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) objętej księgą wieczystą (...) - B. B. za cenę 615.000 złotych. Czynności sądu związane z przedstawieniem wniesionych przez strony środków zaskarżenia Sądowi II instancji ocenił Sąd Okręgowy jako podjęte z przekroczeniem czasu niezbędnego. Wskazał bowiem, że postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy ustanowił dla dłużniczki pełnomocnika z urzędu oraz sprostował oczywistą omyłkę w treści postanowienia z dnia 30 czerwca 2011 r., a następnie zarządzeniem wydanym w tym samym dniu Przewodniczący wezwał wierzycieli do uzupełnienia braków formalnych wniesionych zażaleń. W dalszym jednak toku czynności, pomimo iż zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 2011 r. Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła dla dłużniczki pełnomocnika z urzędu, a wierzyciel B. B. w piśmie wniesionym w dniu 16 sierpnia 2011 r. uzupełnił częściowo braki formalne zażalenia składając wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia, to dopiero jednak zarządzeniem z dnia 20 stycznia 2012 r. Przewodniczący nadał bieg wniesionym przez strony zażaleniom na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. nakazując doręczenie ich odpisów pozostałym stronom bądź pełnomocnikom. Postanowieniem z dnia 2 marca 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela B. B. o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dnia 30 czerwca 2012 r. Z kolei dopiero zarządzeniem z dnia 5 marca 2012 r. wezwano wierzycielkę W. B. (1) do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. poprzez przedłożenie oświadczenia o stanie majątkowym, a

następnie postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela W. B. (1) o zwolnienie od kosztów sądowych, wzywając zarządzeniem z dnia 14 maja 2012 r. wierzycieli do uiszczenia opłaty od zażaleń na postanowienie z dnia 30 czerwca 2012 r., które ostatecznie zostały cofnięte przez wierzycieli w dniu 17 maja 2012 r. W konsekwencji zarządzeniem z dnia 29 maja 2012 r. Przewodniczący nakazał przedstawić akta Sądowi Okręgowemu celem rozpoznania zażalenia dłużniczki na postanowienie z dnia 30 czerwca 2011 r. Czynności Sądu mające za przedmiot wezwania wierzycieli do uzupełnienia braków formalnych wniesionych przez nich zażaleń na wskazane postanowienie, jak również złożonych przez nich wniosków o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia nastąpiły zdaniem tut Sądu niewątpliwie z przekroczeniem czasu niezbędnego do podjęcia w tym zakresie czynności, prowadząc tym samym do wstrzymania na okres niemal roku rozpoznania wniesionego na to orzeczenie zażalenia dłużniczki. Nadmierna zwłoka w toku postępowania dotyczyła także rozpoznania wniesionych przez strony zarzutów w stosunku do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 20 września 2012 r. Pomimo bowiem, iż zarzuty do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji zostały złożone przez dłużnika B. B. w dniu 24 października 2012 r., a przez dłużniczkę L. M. (1) w dniu 29 października 2012 r., to dopiero postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy zatwierdził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z dnia 20 września 2010 r. Powyższe stanowiło w przekonaniu Sądu Okręgowego przejaw naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Wydawane w tym zakresie przez Sąd Rejonowy zarządzenia następowały z kilkumiesięcznym opóźnieniem co wstrzymało w sposób znaczący merytoryczne rozpoznanie sprawy. Zwłoka w przeprowadzeniu niniejszego postępowania miała także miejsce w zakresie zatwierdzenia złożonego przez zarządcę sądowego w dniu 29 kwietnia 2013 r. sprawozdania z zarządu, w stosunku do którego strony wniosły zastrzeżenia i w związku, z którymi pismem złożonym w dniu 13 listopada 2013 r. dłużniczka wniosła o niezatwierdzenie tego orzeczenia, a wierzyciele w piśmie złożonym w dniu 13 listopada 2013 r. domagali się wezwania zarządcy na rozprawę celem ustosunkowania się do tych zastrzeżeń. Dopiero jednak zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. wyznaczony został termin rozprawy na dzień 23 czerwca 2014 r. w celu rozpoznania wniesionych przez strony zarzutów do sprawozdania zarządcy sądowego, a więc po upływie ponad pół roku. Wcześniej zaś nie były przez Sąd Rejonowy podejmowane żadne czynności w tym przedmiocie. Wobec powyższego znaczny czas, po upływie którego podejmowane były kolejne czynności przez Sędziego referenta Sąd Okręgowy również uznał za okres nieusprawiedliwionej przewłoki. Uwzględniając skargę wierzyciela B. B. co do zasady, Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 14 lipca 2014 r., sygn. akt II S 91/14, przyznał na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa kwotę 10.000 złotych.

Nadto podnieść należy, iż postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 roku, sygnatura akt: II S 53/15 Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził przewlekłość postępowania do sygn. akt I Co 1607/03/K Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, po rozpoznaniu skargi dłużniczki L. M. (1); przyznał na rzecz skarżącej od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie kwotę 10.000 złotych; polecił Sądowi Rejonowemu rozpoznanie wniosku dłużniczki z dnia 17 grudnia 2010 roku w terminie 7 dni; oddalił skargę w pozostałym zakresie oraz polecił Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie zwrot na rzecz skarżącej L. M. (1) kwoty 100 złotych uiszczony tytułem opłaty sądowej od skargi. Postanowienie to jest prawomocne i wiążące

Sąd Okręgowy w sprawie niniejszej, na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Nie stoi to jednak na przeszkodzie merytorycznemu rozpoznaniu niniejszej skargi wierzyciela. Okres 12 miesięcy, a 6 w sprawie egzekucyjnej, jaki musi upłynąć od rozpoznania skargi poprzedniej do wniesienia nowej skargi na przewlekłość postępowania, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843) dotyczy bowiem jedynie skarg pochodzących od tej samej osoby. Jak wskazuje się w judykaturze, ratio legis tego przepisu polega na zapewnieniu sprawności postępowania i uniknięciu nieracjonalnie długiego postępowania co do meritum sprawy przez konieczność częstego i wielokrotnego rozpoznawania kolejnych skarg, co mogłoby nastąpić, gdyby ta sama strona wносиła skargi w nieodległych odstępach czasu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2014 r., III SPP 3/14, LEX nr 1644583). Również w literaturze wskazuje się, iż „Termin oznaczony w art. 14 ma charakter przesłanki ograniczającej dopuszczalność skargi [...] Ograniczenie dopuszczalności skargi przewidziane w tym przepisie odnosi się wyłącznie do osoby, która wystąpiła z rozpoznaną już skargą na przewlekłość postępowania. Każdy inny

podmiot legitymowany do wniesienia skargi może zatem wnieść skargę przed upływem terminu oznaczonego w art. 14” (M. Romańska, Komentarz do art. 14 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Legalis, 2013).

Skoro uprzednio wniesiona przez wierzyciela skarga rozpoznana została w dniu 14 lipca 2014 r., zatem okres 6 miesięcy, o którym była mowa w wyżej cytowanym przepisie bezsprzecznie upłynął. Zatem w zakresie objętym prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 14 lipca 2014 r., kwestia przewlekłości postępowania do sygn. akt I Co 1607/13/K Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie jest już prawomocnie przesądzona, co czyni zbędnym jej ponowne stwierdzanie. Zachodziła natomiast potrzeba dokonania oceny tego, czy w zakresie nieobjętym zakresem powyższego rozstrzygnięcia, postępowanie, którego skarga dotyczy również jest dotknięte przewlekłością. Sąd Okręgowy w obecnym składzie stwierdził, że również po lipcu 2014 r. w postępowaniu do sygn. akt I Co 1607/13/K Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie miała miejsce nieusprawiedliwiona przewlekłość.

Sąd Okręgowy dopatrył się przewlekłości postępowania, w czynnościach obejmujących postępowanie międzyinstancyjne dotyczące zażaleń stron od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 29 października 2014 r. Otóż wskazać należy, że zażalenie dłużniczki L. M. (1) od postanowienia z dnia 29 października 2014 r. wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania wpłynęło do Sądu w dniu 13 listopada 2014 r. W dniu 18 listopada 2014 r. wpłynęło zażalenie wierzyciela B. B. od tego postanowienia. Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek dłużniczki o zawieszenie postępowania. Jednakże, niezależnie od postępowania międzyinstancyjnego w przedmiocie zażalenia dłużniczki od postanowienia z dnia 8 grudnia 2014 r., zażaleniom stron od postanowienia z dnia 29 października 2014 r. nie nadano biegu. Nie zmieniło tego zwrócenie akt przez biegłą w dniu 26 lutego 2015 r., bowiem dopiero zarządzeniem z dnia 22 maja 2015 r. polecono doręczyć odpis zażalenia dłużniczki na postanowienie z dnia 8 grudnia 2014 r. pełnomocnikowi wierzyciela, a następnie akta przedstawić Sądowi Okręgowemu w Krakowie wraz z wniesioną przez L. M. (1) i zarejestrowaną pod sygnaturą II S 53/15 skargą na przewlekłość postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego czynności związane z postępowaniami zażaleniowymi powinny być przez Sąd Rejonowy podjęte znacznie wcześniej. W szczególności bowiem, skoro już w dniu 8 grudnia dokonano doręczenia wzajemnie stronom odpisów ich zażaleń, co oznacza, że nie były one dotknięte brakami formalnymi i fiskalnymi, to przedstawienie ich do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie dopiero w dniu 22 maja 2015 r., a więc po ponad 5 miesiącach, jest działaniem niewątpliwie nieterminowym.

Odnosząc się natomiast do pisma z dnia 2 listopada 2015 roku, w którym skarżący rozszerzył wniesioną przez siebie skargę wskazując, że przedmiotowy środek zaskarżenia złożony w Sądzie Rejonowym w dniu 18 sierpnia 2015 roku zalegał w Sądzie dwa miesiące bez nadania jej dalszego biegu, bowiem do Sądu Okręgowego skierowana została dopiero w dniu 13 października 2015 roku po osobistej interwencji u przewodniczącego wydziału. Wskazać należy, iż jakkolwiek czynności związane z nadaniem biegu wniesionej skardze nie były podejmowane z należytą terminowością, jednakże zakresem badania przewlekłości jest jedynie postępowanie objęte skargą nie zaś procedowanie w przedmiocie samej skargi. Stąd też zarzut ten nie mógł wpłynąć na ostateczny wynik rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 12 ust. 2 w/w ustawy.

Ustalając wysokość sumy należnej skarżącej od Skarbu Państwa, na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy, Sąd Okręgowy ocenił, że żądana przez skarżącego kwota 20.000 złotych jest nadmiernie wygórowana. Przynajmniej w znacznej mierze przewlekłość postępowania, z której tytułu wierzycielowi B. B. powinna zostać przyznana przedmiotowa suma pieniężna, pokrywa się z okresem objętym postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 14 lipca 2014 r., sygn. akt II S 91/14. Powyższe jest ważnym argumentem przy analizie zasadności wniosku skargi o przyznanie na rzecz skarżącego kwoty wskazanej w skardze w związku ze stwierdzoną przewlekłością postępowania. Jakkolwiek bowiem Sąd Okręgowy uznał skargę za zasadną co do istoty, to nie znalazł wystarczających przesłanek przemawiających za przyznaniem skarżącemu żądanej z tego tytułu kwoty w pełnej wysokości. Zgodnie z treścią art. 12 ust. 4 cyt. wyżej

ustawy Sąd może w razie uwzględnienia skargi, na żądanie skarżącego, przyznać od Skarbu Państwa odpowiednią sumę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 20.000 zł. Zasądzenie odpowiedniej sumy stanowi rekompensatę za naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Żądanie skarżącego nie mogło zostać uwzględnione w rozmiarze szerszym niż określony w punkcie 2 postanowienia. Sąd Okręgowy miarkując wysokość zasądzonej na rzecz skarżącego kwoty wziął pod uwagę poczynione powyżej ustalenia oraz charakter sprawy w jakiej doszło do przewłoki postępowania, i stwierdził, że przy uwzględnieniu charakteru zaistniałej przewlekłości zasadnym jest zasądzenie tytułem poniesionej szkody kwoty 2.000 zł. Podkreślić bowiem należy, że ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. jest w znacznym zakresie aktem o charakterze publicznoprawnym, gdyż jej podstawową funkcją jest wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego (por. uzasadnienia uchwał Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 113/04, OSNP 2005 nr 9, poz. 134 oraz z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 115/04, OSNP 2005 nr 9, poz. 135). "Przyznanie sumy pieniężnej" pełni więc rolę sankcji dla państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości. Powinno ono też stanowić względem skarżącego rekompensatę tego, co określane jest jako "szkoda niepieniężna", "szkoda niemajątkowa", "krzywda moralna. Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 i ust.4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.).

Wobec uwzględnienia skargi skarżącej należy się zwrot uiszczonej opłaty sądowej od skargi, o czym orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 w/w ustawy.

SSO Krzysztof Wąsik SSO Lucyna Rajchel SSO Jarosław Tyrpa